

[Forsvarsministeren]

Nu kan man jo tænke sig til meget, især hvis man har en vildtvoksende fantasi, og den frihed benytter hr. Albrechtsen sig af i rimeligt og rigeligt omfang, men jeg skal ikke følge ham ud ad tangenten. Det, jeg har givet udtryk for i dag, og som jeg også har givet udtryk for ved forskellige offentlige udtalelser, er, at vi nu har fået en knæsættelse af de hidtil midlertidige retningslinjer, og at der heri ligger en styrkelse, som vi fra dansk side kan være tilfredse med.

Det afgørende i mit svar er, at det er et helt fundamentalt princip inden for NATO-alliancen, at den politiske kontrol er fastholdt til alle tider, og at de militære chefer inden for alliancen kun kan anvende nukleare våben efter en særlig politisk autorisation.

Det spørgsmål vedrørende Slesvig-Holsten, som hr. Albrechtsen stiller, har også her i Tinget som skriftligt spørgsmål været rejst over for mig, og jeg skal henvise til besvarelsen af det spørgsmål.

Albrechtsen (VS):

Af det svar fremgår, at disse atomvåben kan blive stillet til rådighed og brugt uden om den danske regering. Jeg vil blot bede om at få bekræftet, at det fortsat er tilfældet også efter vedtagelsen af de nye atomretningslinjer.

Nu siger ministeren så igen dette med, at der er en styrkelse af den politiske kontrol. Det er jo ikke rigtigt. Dette spørgsmål har jo også dokumenteret, at det er det samme.

Nuvel, så vil jeg slutte med at spørge ministeren, om han kan oplyse, hvad det er for indenrigspolitiske vanskeligheder, der kunne være opstået i visse NATO-lande, hvis der i communiquet havde været en mere omfattende omtale af dette problem. Frankfurter Allgemeine omtaler den 23. oktober sådanne indenrigspolitiske vanskeligheder. Jeg vil godt bede om at få oplyst, hvad det er for indenrigspolitiske vanskeligheder, og om det er her i Danmark, der er sådanne indenrigspolitiske vanskeligheder.

Forsvarsministeren (Engell):

Vedrørende den første del vil jeg bare sige, at hr. Albrechtsen vanen tro drejer mit svar. Det, hr. Albrechtsen konkluderede, var ikke det, som jeg gav udtryk for.

Og med hensyn til, hvad Frankfurter Allgemeine måtte skrive, kan jeg ikke kommentere det nærmere. Det har været mit indtryk, at hele denne sag i alle alliancelandene har fået en udramatisk behandling, altså ikke har givet anledning til større ståhej – det var vist det udtryk, hr. Albrechtsen brugte – og det hænger vel først og fremmest sammen med, at der er tale om en knæsætning af hidtil kendte principper, der er ikke tale om nogen ny politik. Men det, der for os har været det væsentlige, som jeg også var inde på, er, at vi nu i faste retningslinjer får en definitiv understregning af den politiske indflydelse. Det andet er spekulationer i aviserne, som jeg ikke skal kaste mig ud i at kommentere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 113

4) Til *boligministeren* af:

Albrechtsen (VS):

»Hvad er årsagen til, at Byggestyrelsen har fundet arbejdet med ændring af byggeloven så hastende, at man kun har villet give kommunerne 14 dage til at kommentere lovudkastet?«

Skriftlig begrundelse

Byggestyrelsen har den 15. september 1986 sendt et udkast til lovforslag om regelforenklinger i byggeloven til kommunerne og bedt kommunerne svare inden 1. oktober.

En af disse »regelforenklinger« viser sig at være betydelig mere end en uskyldig forenkling. Tværtimod er der tale om en ændring af vidtgående politisk art. Det drejer sig om forslag om ændring af byggelovens § 14.

Hvis andre end blot nogle enkelte forvaltningsfolk skulle kunne nå at diskutere så vidtrækkende ændringer, er en frist på 14 dage jo nærmest uanstændig. Hvordan kan man f.eks. forestille sig, at en sådan sag kan nå til behandling i selve kommunalbestyrelsen inden for en 14 dages frist.

Konsekvensen af den foreslåede lovændring er bl.a., at lejerne i private udlejnings-ejendomme ikke længere kan gå til bygningsinspektoratet og få udstedt påbud til ejeren om istandsættelse af utætte tage, defekte tagrender, mønret murværk, rådne vinduer osv.